

prima instanță: L. Brînză,
instanța de apel: D. Manole, Ș. Niță, A. Bostan,

DECIZIE

11 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței,
Judecători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinînd recursul declarat de către Consiliul municipal Chișinău,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Oficiul
Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului municipal Chișinău
privind anularea actului administrativ,
împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2016, prin
care s-a restituit cererea de apel declarată de către Consiliul municipal Chișinău,

c o n s t a ț ă:

La 22 iunie 2015, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Chișinău în care a solicitat anularea parțială a pct.1 a Deciziei Consiliului municipal Chișinău nr.2/10 din 02 aprilie 2015 cu privire la desemnarea operatorilor pentru prestarea serviciilor de demolare a construcțiilor neautorizate, lichidarea gunoiștilor neautorizate și salubritatea terenurilor publice pe teritoriul mun. Chișinău.

În motivarea pretențiilor formulate a reiterat că Consiliul municipal Chișinău prin Decizia nr. 2/10 din 02 aprilie 2015 a acordat preturilor de sector ale mun. Chișinău dreptul de a încheia contracte cu întreprinderile municipale pentru serviciile locative din sector privind prestarea serviciilor de demolare a construcțiilor neautorizate, lichidarea gunoiștilor neautorizate și salubritatea terenurilor publice pe teritoriul municipiului Chișinău.

Relatează că Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, efectuând controlul, sub aspectul legalității, a actelor adoptate de autoritățile administrației publice locale, conform art.64, art. 67 din Legea nr.436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, a constatat că Decizia Consiliului municipal Chișinău, nr.2/10 din 02 aprilie 2015 contravine parțial prevederilor legislației în vigoare.

Susține că potrivit prevederilor art.68 al Legii nr.436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, prin notificarea nr.1303/OT4-877 din 27.04.2015, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a solicitat Consiliului municipal Chișinău abrogarea Deciziei Consiliului municipal Chișinău, nr.2/10 din

02 aprilie 2015, însă prin răspunsul nr.06-119/2929 din 25 mai 2015, s-a refuzat abrogarea actului administrativ.

Consideră Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat că decizia nominalizată este adoptată contrar prevederilor legislației în vigoare. Potrivit prevederilor pct.4 al Hotărârii Guvernului nr.360 din 25 iunie 1996 cu privire la controlul de stat al calității în construcții, „Controlul de stat al calității în construcții este exercitat de către Inspekția de Stat în Construcții, conform prevederilor Legii nr.721-XIII nr. 2 februarie 1996 privind calitatea în construcții”, iar aceasta, conform pct.6 al Hotărârii citate, constituie o componentă a sistemului calității în acest domeniu și are drept scop prevenirea sau citarea situațiilor ce pot apărea în construcții și care pot pune în primejdie sau afecta viața și sănătatea oamenilor, mediul înconjurător sau pot cauza pierderi materiale unei persoane sau societății.

Prin hotărârea judecătoreiei Centru mun. Chișinău din 11 noiembrie 2015 acțiunea înaintată de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, s-a admis.

S-a anulat parțial pct.1 a Deciziei Consiliului municipal Chișinău nr.2/10 din 02 aprilie 2015 cu privire la desemnarea operatorilor pentru prestarea serviciilor de demolare a construcțiilor neautorizate, lichidarea gunoiștilor neautorizate și salubritatea terenurilor publice pe teritoriul mun. Chișinău și anume a sintagmei construcții neautorizate și lichidarea gunoiștilor neautorizate.

Nefiind de acord cu hotărârea judecătoreiei Centru mun. Chișinău din 11 noiembrie 2015, la 19 noiembrie 2015 Consiliul municipal Chișinău a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi decizii de respingere a pretențiilor înaintate.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 28 decembrie 2015, nu s-a dat curs cererii de apel, și s-a acordat apelantului un termen de 15 zile de la data recepționării încheierii pentru prezentarea apelului motivat.

S-a stabilit pentru 02 februarie 2016, ora 15:45 ședința pentru soluționarea chestiunii cu privire la punerea pe rol a cererii de apel înaintată de către Consiliul municipal Chișinău.

S-a explicat apelantului, că în cazul în care nu vor fi lichidate neajunsurile în termen, cererea de apel va fi restituită.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2016 s-a restituit apelul declarat de Consiliul municipal Chișinău din motivul neîndeplinirii în termen a indicațiilor instanței.

La 10 martie 2016 Consiliul municipal Chișinău, a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2016 de restituire a cererii de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii recurate ca ilegală.

În motivarea recurentului a indicat că nu este de acord cu încheierea Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2016.

Invocă recurentul că deoarece la 02 februarie 2016 reprezentantul Consiliului municipal Chișinău era antrenat într-o altă ședință de judecată a fost a imposibilitatea de a se prezenta la data respectivă apelul motivat.

Consideră că motivele neprezentării apelului motivat sunt justificate și potrivit art. 17 alin.5) din Legea contenciosului administrativ în cazul în care persona din motive întemeiate a omis termenul de prescripție, poate fi repusă în termen în condițiile Codului de procedură civilă.

Consideră ilegală încheierea de restituire din motivul neîndeplinirii în termen a indicațiilor instanței.

Examinând termenului de depunere a recursului, instanța de recurs relevă următoarele.

Potrivit scrisorii de comunicare nr.228-3 Curtea de Apel Chișinău a expediat părților încheierea de restituire a apelului, la 17 februarie 2016, (f.d. 62), însă la materialele dosarului nu există dovada recepționării ei.

La 10 martie 2016 Consiliului municipal Chișinău a depus recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2016 prin care s-a restituit ca nemotivat apelul declarat de către Consiliului municipal Chișinău.

Respectiv, instanța de recurs constată că recursul s-a conformat prevederilor legale și recursul a fost depus în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Examinând materialele dosarului în raport cu argumentele recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de apel din 02 februarie 2016 din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Argumentele invocate în cererea de recurs au suport declarativ și nu pot fi reținute ca justificative.

Din suportul probator prezent la materialele pricinii rezultă că, la 19 noiembrie 2015 Consiliul municipal Chișinău, a contestat cu apel hotărârea instanței de fond din 11 noiembrie 2015, depunând în acest sens o cerere nemotivată, fără prezentarea cererii de apel cu indicarea motivelor de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 28 decembrie 2015, nu s-a dat curs cererii de apel, fiindu-i acordat apelantului termen pînă la 02 februarie 2016, ora 15:45 pentru prezentarea apelului motivat.

În cadrul ședinței de judecată din 02 februarie 2016 fiind legal citat (f.d.56) reprezentantul Consiliului municipal Chișinău nu s-a prezentat și nici apelul motivat nu a fost depus în termenul acordat de către instanță.

În conformitate cu art.110 din Codul de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Primind cererea de apel în modul expus, adică fără indicarea motivelor de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul, instanța de apel a procedat în strictă conformitate cu legea procesuală, adoptând încheierea din 28 decembrie 2015 de a nu da curs cererii de apel cu acordarea apelantului a unui termen pînă la 02 februarie 2016 pentru a înlătura neajunsurile din cererea de apel ce se referă la cerințele legii de a indica motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul.

În conformitate cu art. 369 alin. (1) lit. a) Codul de procedură civilă, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cerere de apel dacă apelantul nu a îndeplinit în termen indicațiile instanței de apel din încheierea emisă în conformitate cu art.368 alin.(1).

În acest context, instanța de recurs reține că examinarea în instanța de apel a cererilor de apel în care lipsesc motivele de fapt și de drept pe care acestea se întemeiază, va conduce la emiterea unei decizii ilegale, deoarece decizia instanței de apel trebuie să fie clară și să răspundă într-un mod sigur și expres la toate obiecțiile formulate în cererile de apel.

Sub acest aspect justificat, prin prisma art.10 Codul de procedură civilă, apelantul este ținut să suporte consecințele nefavorabile, rezultate din necunoașterea ori interpretarea viciată a prevederilor legii.

Potrivit încheierii instanței de apel de a nu da curs cererii de apel, apelantului i s-a acordat termen pentru înlăturarea neajunsurilor și anume necesitatea prezentării apelului motivat, însă ultimul nu s-a conformat indicațiilor date de instanța de apel.

Instanța de recurs va respinge ca fiind irelevante argumentele recurentului, precum că reprezentantul apelantului la 02 februarie 2016 a fost în imposibilitate a de prezenta apelul motivat deoarece a fost antrenat într-o altă ședința de judecată.

Or, dispunând de suficiente cadre intelectuale și materiale Consiliului municipal Chișinău este o instituție publică și nu poate să invoce un asemenea motiv nefondat și pur declarativ.

Cu atât mai mult, încheierea de a nu da curs cererii de apel a fost recepționată de apelant/recurent la 03 ianuarie 2016, fapt confirmat prin avizul anexat la materialele dosarului (f.d.56), iar data limită de prezentare a apelului motivat a expirat la 02 februarie 2016. Apelantul avînd suficient timp pentru depunerea apelului motivat.

Astfel pentru recurent, a fost cunoscut care este termenul limită de depune a apelului motivat, însă nu a înlăturarea neajunsurile în termen.

De asemenea, apelantul/recurent Consiliului municipal Chișinău, în cazul unor temeuri serioase nu a fost lipsit de dreptul de a înainta un demers și a solicita instanței prelungirea termenului cu privire la lichidarea neajunsurilor.

Motivele invocate nu l-a eliberat pe apelant de la executarea încheierii în termen în ceea ce privește necesitatea depunerii apelului motivat conform prevederilor art. 365 alin. (1) lit. d) Codul de procedură civilă.

Or, potrivit prevederilor legale termenul imperativ acordat de către instanță este unul de decădere, astfel că, depășirea lui atrage decăderea părții din dreptul de a-și mai exercita obligațiunile.

Prin urmare, în condițiile în care, recurentul n-a prezentat apelul motivat în termenul acordat de către instanța de apel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră întemeiată concluzia instanței de apel privind restituirea apelului.

Recurentul urma să întreprindă toate măsurile necesare în vederea respectării indicațiilor date de instanță în termen.

CEDO, prin practica sa constantă de nenumărate ori a precizat faptul că dreptul de acces la un tribunal nu este un drept absolut (*cauza Golder v. the United Kingdom* §-36 din 21 februarie 1975,), ci unul care poate implica anumite limitări

din partea statelor contractante, în funcție de nevoile și resursele comunității și ale indivizilor (*Ashimgdane vs United Kingdom 28 mai 1985*).

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că prin restituirea cererii de apel recurentului nu i s-au îngădit accesul liber la justiție protejat de art. 6 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului și Libertăților Fundamentale.

În conformitate cu art. 56 alin. (3) și 61 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile sînt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că, încheierea instanței de apel este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2016.

În conformitate cu art. 427 lit. a) art. 428 Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Consiliul municipal Chișinău.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2016, prin care s-a restituit cererea de apel depusă de către Consiliul municipal Chișinău.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Svetlana Filincova

Judecători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari